

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/359/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125227829
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125227829.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36284831, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX C., o vymoženie 799,20 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Evou Rusnákovou, so sídlom exekútorského úradu Ľ. Štúra 29, 934 01 Levice, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) z a s t a v u j e.
- II. Súdnemu exekútorovi p r i z n á v a náhradu trov exekúcie vo výške 61,50 Eur, ktoré zaväzuje zaplatiť povinného v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.02.2025 domáhal od povinného vymoženiu 799,20 Eur s prísl. na základe exekučného titulu – výkazu nedoplatkov č. 2390060044 zo dňa 02.03.2023, ktorý vydala Union zdravotná poisťovňa, a.s..
2. Poverením zo dňa 17.02.2025 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Evu Rusnákovú, so sídlom exekútorského úradu Ľ. Štúra 29, 934 01 Levice.
3. Dňa 01.07.2025 bolo súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené oznámenie oprávneného, v ktorom uviedol, že po začatí exekučného konania, dňa 28.04.2025, boli zdravotnej poisťovni doručené doklady preukazujúce zamestnanie, resp. zdravotné poistenie povinného v zahraničí. Na základe uvedeného došlo dňa 26.06.2025 k zrušeniu exekučného titulu.
4. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.
5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.
6. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.
7. Súd mal po preskúmaní podania za preukázané, že zo strany oprávneného došlo dňa 26.06.2025 k zrušeniu exekučného titulu a preto exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil.

8. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 197 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

10. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

11. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

12. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z.z Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

13. Podľa § 21 ods. 2 prvej vety Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

14. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 100 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

15. Nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie patrí súdnemu exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 50,- Eur + 23 % DPH, t.j spolu vo výške 61,50 Eur. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení trovy exekúcie hradí spravidla vždy povinný, pričom táto zásada platí aj pri zastavení exekúcie. Výnimkou z tejto zásady je ustanovenie § 199c Exekučného poriadku, podľa ktorého súd môže, prípadne musí, za určitých okolností zaviazat' na náhradu trov exekúcie oprávneného a to v prípade, ak došlo k zastaveniu exekúciu jeho zavinením. Z konštantnej judikatúry všeobecných súdov ako aj Ústavného súdu SR vyplýva, že zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie musí v zmysle zásad všeobecnej spravodlivosti vychádzať z toho, či oprávnený pri náležitej opatrnosti mohol zastavenie exekúcie predvídať. Inak nie je možné aby oprávnený, ktorý podal dôvodný návrh na vykonanie exekúcie, bol zaťažený povinnosťou znášať a hradíť trovy exekúcie, ak svojím chovaním procesne nezavinil zastavenie exekúcie dôvodne začatej, a ak v čase začatia exekučného konania bol v dobrej viere a ani v hrubých rysoch nemohol predvídať zastavenie exekúcie. Náležitá opatrnosť je subjektívna kategória, avšak posúdenie či oprávnený mohol, resp. nemohol predvídať zastavenie je objektívne, zohľadňujú sa všetky okolnosti, nielen ktoré oprávnený vedel, ale aj mohol a mal vedieť (uznesenie Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 129/2018 zo dňa 07.03.2018). Ak teda oprávnený v dôvodne začatej exekúcii, vykonávanej na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nemohol ani s náležitou opatrnosťou predpokladať, že dôjde k zrušeniu exekučného titulu a že povinný je poistencom v inom členskom štáte, nemožno mu pričítať procesnú zodpovednosť za zastavenie ani za vznik trov exekúcie, ale naopak, je to práve povinný, ktorý svojím nezodpovedným správaním zastavenie spôsobil a to tým, že si nesplnil svoju zákonnú notifikačnú povinnosť a neoznámil skutočnosti rozhodujúce pre zánik zdravotného poistenia najneskôr do ôsmich dní v zmysle § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. Zákon o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ale urobil tak až dňa 28.04.2025, teda po začatí exekučného konania aj samotnej exekúcie. Ak by si povinný svoju zákonnú oznamovaciu povinnosť splnil včas,

nedošlo by k vydaniu výkazu nedoplatkov ani k začatiu exekúcie a vzniku trov súdneho exekútora. V dôsledku správania povinného tak došlo k následnému zastaveniu exekúcie a teda jednoznačne mu v tomto prípade možno pričítať procesné zavinenie.

16. Vzhľadom na uvedené preto súd o trovách súdneho exekútora rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.